

NGÀY THỨ MƯỜI LĂM TIỀN BƯỚC VỚI MẸ MARIA

Cùng với Đức Trinh Nữ Maria rất thánh, tôi hân hoan về tất cả những điều cao trọng Chúa đã thực hiện nơi Mẹ. Mẹ là Đấng cầu bầu tuyệt vời cho chúng ta trước mặt Chúa! Chúng ta hãy tận tâm theo Mẹ. Chúng ta hứa chỉ muốn đến với Con Mẹ qua trung gian của Mẹ, và mong chờ Chúa ban cho chúng ta mọi sự nhờ sự can thiệp đầy năng lực của Mẹ. (E. O. I, 14, tr. 73).

Là người sáng lập một dòng mang tên Đức Mẹ, Igiêniô Mai-Thiên-Lộc hẳn nhiên coi trọng vị thế của Đức Trinh Nữ. Nhưng vị thế đó như thế nào?

Việc khám phá tiên khởi của ngài là gặp gỡ Thánh Giá, và linh đạo của ngài chắc chắn qui về Chúa Kitô. Nhưng sự chiêm ngắm Thánh Giá lại đưa ngài nhìn Bà (Người Nữ) ở cạnh Thánh Giá, đứng vững và yên lặng. Chính Thánh Giá dẫn ngài đến Đức Trinh Nữ và ngài nhận ra ba chiều kích nơi sự hiện diện của Mẹ cạnh Thánh Giá Chúa.

Đức Trinh Nữ dưới chân Thánh Giá trước hết đối với ngài là sự hoàn tất tiếng “*xin vâng*” Buổi Truyền Tin. Mẹ là mẫu mực hiến trọn đời mình theo ý Chúa Cha. Điều đã khởi đầu nơi Mẹ nơi sứ điệp do thiên thần Gabriel mang đến, điều tiếp tục thực hiện trong suốt sứ vụ công khai của Chúa, đang hoàn thành nơi đây khi Mẹ yên lặng kết hợp trọn đầy với cuộc hiến dâng của Chúa Kitô lên Cha Ngài. Lời của Chúa Con: “*Cha, xin ý Cha được thực hiện*” trở thành lời của Mẹ. Chính khi nhìn cuộc hiến dâng của Con Mẹ và kết hiệp với cuộc hiến dâng này, Mẹ Maria thực hiện hoàn toàn chương trình Chúa muốn nơi Mẹ. Bấy giờ, Mẹ là mẫu mực đi theo Chúa Kitô, tận hiến đời mình cho Chúa Cha: *Chúng ta hãy luôn lặp lại cùng với Mẹ Maria dưới chân Thánh Giá lời nói có sức làm dịu mọi khổ đau của chúng ta “Xin ý Cha được thực hiện”.* (Nhật ký, ngày 3 tháng giêng năm 1859). Tôi luôn chú tâm nguyện gẫm về sự tận hiến của Mẹ Đồng Trinh dưới chân Thánh Giá mà đến nay tôi chỉ có một ý niệm bất toàn (E. O. I, tr. 178).

Mẹ Maria dưới chân Thánh Giá cũng là người Chúa Kitô ban cho danh hiệu lạ lùng là “*Bà*”, nghĩa là “*Bà Evà Mới*”, người nữ đã đáp lời xin vâng theo chương trình cứu độ của Thiên Chúa, con người được phục hồi lại phẩm giá giống với Đấng Tạo Dựng. Mẹ Vô Nhiễm khi được kết thai làm người. Tước hiệu đó của Mẹ là hậu quả đến từ Thánh Giá, và Igiêniô mạnh dạn tuyên dương trước cả lúc Giáo hội công bố là một tín điều.

Nói rằng Mẹ Maria là “*Đấng Vô Nhiễm Thai*”, có nghĩa hành vi cứu độ con người đã được thực hiện nơi Thánh Giá Chúa Kitô, và toàn thể mọi người được phục

hồi phẩm giá căn nguyên của mình. Dầu tội lỗi của chúng ta đến thế nào đi nữa, dầu ta có nghĩ mình bất xứng đến đâu, chúng ta biết tình trạng phục hồi phẩm giá chúng ta đã xảy ra rồi, vì Chúa đã thực hiện điều đó nơi một con người Chúa dựng nên.

Hiến sĩ của Mẹ Maria Vô Nhiễm, nhưng đó là giấy chứng nhận đi vào Nước Trời! Anh em hãy xem đây đúng là vinh dự và an tâm khi tận hiến cho Mẹ một cách đặc biệt và được mang tên của Mẹ... Vâng, chúng ta hãy hân hoan được mang tên của Mẹ. (E. O. I, 6, tr. 243).

Cuối cùng, Mẹ Maria dưới chân Thánh Giá là bà mẹ Chúa Giêsu ban cho tất cả các em Ngài. Mẹ của dân mới Thiên Chúa, dân được Chúa Kitô tập hợp, dân được Chúa Thánh Thần cư ngụ, dân yêu mến vinh quang Chúa Cha.

Đối với Igiêniô Mai-Thiên-Lộc, Maria Mẹ Chúa Giêsu trước hết Người Mẹ Chúa Giêsu ban cho chúng ta: Anh em hãy nhớ rằng khi thờ lạy Thánh Tâm Chúa Kitô, anh em múc lấy Tình Yêu Chúa tận suối nguồn. Anh em cũng hãy nhớ khi kính trái tim Mẹ, anh em nhắc lại với Mẹ tình thân ái Mẹ đối với chúng ta trên Đồi Calvariô, khi Con Mẹ ban Mẹ cho chúng ta để chúng ta làm con Mẹ. (E. O. I, 14, tr. 142).

Và ngài đã tâm tình với Mẹ như mẹ mình, và xin mọi người “hết lòng yêu mến Mẹ”. Ngài sống thân mật với Mẹ, tâm sự những nỗi vui buồn, khổ đau, hứng khởi và sợ hãi của một hiến sĩ truyền giáo. Ngài quay về nơi Người Mẹ này để xin có nhiều ơn gọi: *Chúng ta hãy thực lòng xin Chúa là Cha gia đình gửi đến cho chúng ta những người thợ để vun trồng vườn nho mà Ngài phó thác cho chúng ta. On huê*

đó, xin Mẹ cầu bầu cho chúng ta vì vinh quang của Chúa, Con của Mẹ. (E. O. I, 7, tr. 88).

Ngài hướng về Người Mẹ này để cảm ơn Mẹ về những hoa trái thu hoạch được trong mùa truyền giáo: *Đối với tôi, tôi xác tín chúng ta có được như thế nhờ Người Mẹ hiền của chúng ta cầu bầu.* (E. O. I, 1, tr. 109).

Ngài hướng về Người Mẹ này trong những ngày cuối cùng của đời ngài: *Con xin Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ Thiên Chúa cầu bầu cùng Chúa tha thứ tội lỗi con; con dám khiếm tốn thưa cùng Mẹ là con rất được an ủi khi được tận tụy làm con Mẹ suốt đời con, và con đã tha thiết làm cho mọi người biết và yêu mến Mẹ.* (Di chúc).

Tôn vinh Mẹ Maria, và đặc biệt là tôn vinh Mẹ Maria Vô Nhiễm, luôn luôn phải kết chặt với lòng thờ lạy một Thiên Chúa, Đấng đã yêu thương chúng ta đến độ đã chết cho chúng ta trên Thánh Giá: *Anh chị hãy yêu mến và tôn kính Đức Trinh Nữ rất thánh. Nhưng hãy cầu nguyện với Chúa, và xin Mẹ Maria can thiệp giúp. Ước gì lòng tin tưởng của anh chị em luôn vươn lên Trời Cao và đừng đi theo những mê lầm của người ngoại đạo tự tôn vinh mình qua các thân tượng, để rồi dừng lại nơi một mẫu tượng bằng gỗ đá, tự nó không có một sức mạnh nào. Không phải hình ảnh, ngẫu tượng có thể ban ơn cho anh chị em. Chính Đức Trinh Nữ rất thánh sẽ nghe lời cầu xin của anh chị em và xin Chúa giúp cho anh chị em, Chỉ có Chúa là nguyên ủy và là cứu cánh.* (Thư Mục Vụ Giáng Sinh năm 1837).

Càng về già, mối liên hệ của ngài với Mẹ Maria càng thấm thiết và đầy tin tưởng hơn. Ngài sung sướng khi nghe tin giáo hoàng Piô IX dự định tuyên bố tín điều Vô

Nhiệm Nguyên Tội: *Hạnh phúc thay ngày Thiên Chúa, nhờ Thánh Thần của Chúa Con, cảm hứng trái tim Đức Thánh Cha để tôn vinh Đức Trinh Nữ Maria như thế.* (Thư gửi giáo hoàng Piô IX, 1851).

Ngày 8 tháng 12, khi được giáo hoàng mời tham dự biến cố trọng đại này, ngài sung sướng như một người con hân hoan mừng lễ mẹ. Nhưng đồng thời, ngài xem đó như dấu chỉ sự chiến thắng Thánh Giá trên tất cả mọi quyền lực sự chết. Đằng sau Mẹ Maria, toàn thể nhân loại được thoát khỏi hậu quả tội lỗi và được tôn vinh: *Lúc ấy, dường như tôi đã thấy Giáo hội đang khổ đau, Giáo hội Luyện hình. Và Giáo hội được ánh sáng Chúa chiếu soi. Bấy giờ, nhờ lòng từ nhân của Đấng xét xử tối cao, Luyện hình không còn ai nữa: nhân dịp Mẹ Ngài được tôn vinh, Đấng xét xử ấy đã đưa cả gia đình Ngài tham dự niềm vui chung Giáo hội, và tha hết nợ nần Giáo hội, đồng thời đưa Giáo hội mình kết hiệp với nỗi hân hoan kỳ diệu của ca đoàn các thiên thần và các thánh.* (E. O. I, 17, tr. 248-249).

Thư mục vụ cuối đời ngài dành để nói đến Mẹ Maria; ngài kêu gọi con chiên trong địa phận hãy ý thức những ơn ích mà họ xin được nơi Đức Trinh Nữ ân huệ đến từ Chúa Kitô: *Thành khẩn kêu đến danh Mẹ là để Mẹ cầu xin Con Mẹ cho chúng ta, vì Con Mẹ là tác giả duy nhất ban mọi ơn phước.* (Thư Mục Vụ giáng Sinh 1859).

NGUYỄN gãm với thánh IGIÊNIO

Kính thánh Igiênio,

Ngày 21 tháng năm năm 1861, ngài đến gần giờ chết. Các Hiến sĩ ở cạnh ngài. Họ cất tiếng hát bài Salve Regina (Lạy Nữ Vương), bài ca nói lên lòng tin tưởng con người hướng về Mẹ trên Trời. Và khi họ hát đến ba lời ca ngợi Đức Trinh Nữ khoan hồng, dịu hiền và tốt lành, ngài từ giả cõi trần ra đi, bay về bên Mẹ Đồng Trinh để gặp Chúa của ngài.

Cùng với thánh Igiêniô, con kính chào Mẹ, lạy Mẹ Maria, mẹ Đấng Khoan Hồng. Con kính chào Mẹ dấu chỉ một Chúa Nhân Từ.

Cùng với thánh Igiêniô, con kính chào Mẹ, lạy Mẹ Maria, mẹ Đấng Dịu Hiền. Con kính chào Mẹ dấu chỉ một Chúa luôn ấp ủ con trong tim Ngài.

Cùng với thánh Igiêniô, con kính chào Mẹ, lạy Mẹ Maria, mẹ Đấng Tốt Lành. Con kính chào Mẹ dấu chỉ một Chúa đang hướng nhìn mỗi người chúng con với tất cả lòng mến thương.

Cùng với thánh Igiêniô, con kính chào Mẹ, lạy Mẹ Maria, Mẹ của con. Con biết Mẹ luôn sát cánh với con trong suốt cuộc đời.

Con biết con có thể đưa tay níu lấy mẹ như một đứa bé muốn nhờ mẹ chở che.

“Cạnh bên Thánh Giá Chúa Giêsu, mẹ ngài đứng đó... Khi thấy mẹ Ngài và cạnh mẹ Ngài có môn đệ Ngài yêu thương, Chúa Giêsu nói với mẹ: “Bà, này là con bà”. Đoạn Ngài nói với người môn đệ: “Đây là mẹ ngươi”. “Từ giờ đó, người môn đệ đưa bà ở với mình” (Gioan 19, 25-27).